

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3401/2023. (VII. 27.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.I.20.284/2017/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó magánszemély az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria Pfv.I.20.284/2017/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 2. Az indítvány benyújtására okot adó ügynek az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából lényeges elemei a következők.
  - [3] 2.1. Az indítványozó hosszabb ideje él egy társasházi lakásban több kutyájával együtt. A lakás nem az indítványozó, hanem az édesanyja tulajdonában van, az indítványozó használója annak. A Társasház 2015. március 5-i közgyűlésén, 2015/04. számú határozatával fogadta el Szervezeti és Működési Szabályzatát (a továbbiakban: SZMSZ). Az SZMSZ részeként került megalkotásra a Házirend, amely a külön tulajdonban történő állattartást is szabályozza. Ez – többek között – tartalmazza, hogy lakásonként hány kutya illetve macska tartható, továbbá, hogy a háziállatokat a kerületi jegyzőnél be kell jelenteni.
  - [4] 2.2. Az indítványozó édesanyja (a tulajdonos, I. rendű felperes) és az indítványozó (mint használó és érintett, II. rendű felperes) keresettel fordult a Budapesti II. és III. Kerületi Bírósághoz, a Társasház 2015/04. számú határozata érvénytelenségének a megállapítását kérve, formai és tartalmi okokra hivatkozva. Az elsőfokú bíróság 15.P.II.21.713/2015/15. számú ítéletével a keresetet elutasította; az indítványozó vonatkozásában erre azért került sor, mert a bíróság azt állapította meg, hogy hiányzik az indítványozó keresethetőségi joga, ezért a kereset alaptalan. A társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Társasházi tv.) 42. § (1) bekezdése alapján ugyanis kizárólag a tulajdonos jogosult a közgyűlési határozat bíróság előtti megtámadására, a lakás használója nem. Az elsőfokú bíróság a tulajdonos keresetét érdemben megvizsgálta és elutasította. A Bíróság hivatkozott a Társasházi tv. 16. §-ára és 17. § (1) bekezdésének a) pontjára, melyek alapján a Társasház jogosult volt az indítványozó által kifogásolt szabályozás megalkotására.
  - [5] 2.3. A felperesek fellebbezése folytán másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék a 48.Pf.633.466/2016/5. számú ítéletében az indítványozó vonatkozásában a kereset elutasítását és annak indokait megalapozottnak találta, míg a tulajdonos keresetének helyt adott és megállapította a társasházi határozat érvénytelenségét.
  - [6] 2.4. A Társasház felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria – az alkotmányjogi panasszal támadott ítéletében – a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [7] 3. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be alkotmányjogi panaszát. Indítványában elsősorban az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésének a sérelmére hivatkozott, amelynek következtében – nézete szerint – sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésébe, valamint VI. cikk (1) bekezdésébe foglalt alapjoga is. Az indítványozó érvelésének középpontjában azon állítása áll, hogy a Kúria eltért a korábbi, egységes jogalkalmazási gyakorlattól (amelyet nézete szerint a Társasházi tv. Kommentárja – a továbbiakban: Kommentár – is rögzít), és ennek következtében sérültek az Alaptörvényben biztosított, az indítványban megjelölt jogai. E körben hivatkozott a BH 2007.237. számon közzétett eseti döntésre, valamint az 57/1991. (XI. 8.) AB határozat azon

megállapítására, mely szerint „[a]mennyiben a bírói gyakorlat és az általánosan elfogadott jogértelmezés a normaszöveget – a lehetséges több értelme közül – egységesen csak egy bizonyos, meghatározott értelemben alkalmazza, az Alkotmánybíróságnak a normaszöveget ezzel az értelemmel és tartalommal kell az alkotmányosság szempontjából vizsgálnia. Ha ugyanis ez – a gyakorlatban érvényesülő normatartalom – megállapítható, az alkotmányossági vizsgálatnak abból a tényből kell kiindulnia, hogy a jogszabály tartalma és értelme az, amit annak az állandó és egységes jogalkalmazási gyakorlat tulajdonít.” (ABH 1991, 272, 276.)

- [8] Álláspontja szerint a kialakult bírói gyakorlattal ellentétes a Kúria döntésében foglalt azon jogértelmezése, hogy a Társasházi tv. 17. § (1) bekezdése lehetőséget ad a kifogásolt SZMSZ-rendelkezés megalkotására. A Kommentárból (mint nézete szerint általánosan követendő jogértelmezésből) kiindulva a helyes értelmezés az, hogy a 17. § (1) bekezdése alapján az SZMSZ csak azt írhatja elő, hogy a lakást csak lakás céljára lehet használni.
- [9] 3.1. Az indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésében biztosított joga azért sérült, hogy a Kúria a hátrányára tért el a kialakult egységes bírói jogértelmezéstől. Nézete szerint a Kúria álláspontja eltér a kedvtelésből tartott állatok tartásáról és forgalmazásáról szóló 41/2010. (II. 26.) Korm. rendeletben foglaltaktól is (a továbbiakban: R.) [ez az állattartás körülményeit szabályozza; számbeli korlátot nem állapít meg, hanem az egy egyedre jutó minimális négyzetmétert határozza meg]. A Kúria ugyan elismeri, hogy az SZMSZ szabályozása szigorúbb az R.-nél, azonban álláspontja szerint a társasházi tulajdonból fakadó tulajdonosi jogok erre lehetőséget adnak. Mivel – az indítványozó nézete szerint – az SZMSZ csak azt szabályozhatja (és tilthatja meg), hogy a lakást nem lakás céljára használják, ezért nem tiltható meg a korlátlan számú ebtartás a lakásban, mivel ettől még a lakás lakás célú használata nem változik.
- [10] Az indítványozó álláspontja szerint „a bíróság nem biztosította számára a törvény előtti egyenlőséget, megkülönböztette pusztán azért, mert lakásában állatokat tart és ez a megkülönböztetés a bíróság előítéleteiből eredt, ezért ki is hatott az ítéletre, mert a bíróság az ő ügyében eltért az elfogadott bírói gyakorlattól. Ennek az lett a következménye, hogy megsérült az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, mely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát tiszteletben tartsák.” Az indítványozó hivatkozott továbbá arra, hogy a bíróság „az Alaptörvény XV. cikk (1)–(2) [bekezdésé]be ütköző módon megsértette Indítványozó törvény előtti egyenlőséghez való jogát és hátrányosan különböztette meg, mert az ő ügyében eljáró kúriai tanács, nem az általánosan elfogadott bírói gyakorlatnak megfelelően értelmezett jogszabályokat és ezzel feljogosított egy társasházi lakóközösséget arra, hogy SZMSZ-ben és házirendben avatkozzon be Indítványozó magánéletébe és arra kényszerítse, hogy elhagyja az otthonát. Mindenki másnak ahhoz van joga, hogy, ha életmódjával vélt sérelmet okoz másoknak birtokvédelmi, vagy személyiségi jogi perben védekezhessen. Mindenki másnak ahhoz van joga, hogy azt vizsgálják magánélete vonatkozásában, hogy okoz-e szükségtelen mértékű zavarást, míg Indítványozónak úgy avatkoztak be ezzel az ítélettel a magánéletébe, hogy semmilyen ítélet nem igazolta, hogy ebtartásával bárkinek szükségtelen mértékű zavarást okozott volna. [...] A Kúria gyakorlatilag megkímélte a lakótársakat, hogy az arra illetékes bíróságok előtt bizonyítsák az állattartás zavaró voltát. Tette azt a Kúria annak ellenére, hogy a felülvizsgálati eljárás célja nem a korábbi per folytatása, hanem az annak során meghozott jogerős határozat jogszerűségének vizsgálata. A perorvoslatot azért kell rendkívülinek tekinteni, mert tárgya olyan bírósági határozat, amely már jogerőre emelkedett. Indítványozó felülvizsgálati ellenkérelmében mindezt kifejtette, amiről a Kúria tudomást sem vett. Mindezzel megsértette a törvény előtti egyenlőség elvét és Indítványozót pusztán azért, mert állattartó hátrányosan különböztette meg.”
- [11] Az indítványozó a megkülönböztetés alátámasztására csatolt egy, a Budapesti XX.; XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság által hozott ítéletet, amely hasonló tényállás mellett az abban érintett társasházi közgyűlési határozat érvénytelenségét állapította meg.
- [12] 3.2. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének a sérelmére több indokot felhozott az indítványozó. A pártatlan és tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának a sérelmét egyrészt abban látta, hogy a Társasházi tv. 16. §-a, 17. §-a és 26. §-ának (1) bekezdése során a bíróság „eltért az egységes jogalkalmazási gyakorlattól és döntése során túlterjeszkedett a felülvizsgálati jog keretein, ami ellen indítványozónak nincs rendes jogorvoslati lehetősége.” Másrészt hivatkozott az EJEB gyakorlatára, mely szerint a pártatlanság vizsgálatakor objektív és szubjektív tesztet kell alkalmazni, illetve arra, hogy az „Alkotmánybíróság bíróság, illetve a bírák pártatlanságá-

nak vizsgálata során abból indult ki, hogy a pártatlanságot csak akkor lehet megalapozottan kétségbe vonni, ha a pártatlanság hiányának kézzelfogható jelei merülnének fel az eljárás során”.

- [13] Az indítványozó ilyen jelnek tekinti, hogy „az ügyben a Kúria eljáró tanácsa az ítélet 17 pontjában kifejti, hogy szerinte a sűrűn lakott városias környezetben a hobby szintű állattartás több szempontból szabályozásra szorul. A 18. pontban annak az álláspontjának ad hangot, hogy a társasháznak a konkrét esetben joga van az állattartást szigorúbban szabályozni – ráadásként már nyolc éve fennálló állattartást – mint ahogy az országos szabályozás előírja és ezzel kapcsolatban tér el a jogalkalmazás vonatkozásában a kommentár által is közzétett bírói gyakorlattól. A 19. pontban annak a véleményének ad hangot, hogy városi körülmények között a nagyobb számú háziállat tartása tipikusan nem tartozik hozzá a magánlakás használatához. Ez azonban jogszabállyal alá nem támasztható vélemény”. Az R. 14. § (6) bekezdése egységesen rendelkezik, nem tesz különbséget aközött, hogy városban, társasházi magánlakásban történik-e az ebtartás, vagy máshol.
- [14] „A társasházi törvény egy hivatkozott rendelkezése sem támasztja alá azt a hátrányos megkülönböztetést, amiben a Kúria Indítványozót részesítette. Az a tény, hogy az eljáró tanács egy embercsoportra a városi ebtartókra szigorúbb szabályozást szeretne, mint más ebtartókra és eleve kijelenti, hogy a nagyobb számú háziállat tipikusan nem tartozik hozzá a magánlakás használatához kézzelfogható jelzés arra, hogy az eljáró tanács ellenzi a városi csoportos ebtartást. Az pedig, hogy Indítványozó vonatkozásában »meg is előlegezi« a szigorúbb szabályozást, eltérve az elfogadott bírósági jogértelmezéstől »megengedve« a társasháznak, hogy beavatkozzanak abba, hogy Indítványozó mit tarthat a magánlakásában egyébként a jogszabályoknak megfelelő módon újabb kézzelfogható jelzés arra nézve, hogy ebben az ügyben vizsgálni kell, hogy fennáll-e a pártatlanságnak legalább a látszata. A [... R.] 14. § (2) [bekezdése] szerint A kedvtelésből tartott állatot úgy kell tartani, hogy az állat tartása lehetővé tegye annak természetes viselkedését, ugyanakkor a környező lakóközösség kialakult élet- és szokásrendjét tartósan és szükségtelenül ne zavarja. Tehát a szükségesség és arányosság tesztjére is alaptalanul hivatkozik a Kúria, mert van jogi eszköz arra, ha egy állattartás konkrétan szükségtelen mértékben zavaró, akkor a környező lakóközösségnek, van módja és eszköze azt megszüntetni.”
- [15] Az indítványozó hivatkozott továbbá arra, hogy a 146/2011. (XII. 2.) AB határozatban maga az Alkotmánybíróság is kifejtette, hogy a környezetet zavaró állattartás esetén birtokvédelmi eljárás kezdeményezhető a jegyzőnél, illetve bíróságnál. Nézete szerint tehát a Kúria döntésének indoka pusztán annyi, hogy nem ért egyet a csoportos városi állattartással, ez viszont szubjektív álláspont, ami felveti a pártatlanság vizsgálatának szükségességét.
- [16] Szintén az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének a sérelmével kapcsolatban fejtette ki az indítványozó az alábbiakat: „Abban a kérdésben, hogy a Kúria tévesen értelmezte-e a hivatkozott jogszabályokat abból kell kiindulni, hogy az 57/1991. (XI. 8.) AB határozat már kimondta, hogy a jogszabály tartalma és értelme az, amit annak az állandó és egységesjogalkalmazási gyakorlat tulajdonít. A 38/1993 (VI. 11.) AB határozata IV. fejezete pedig kimondta, hogy az Alkotmánybíróság jogértelmezése mindenkire nézve kötelező tehát ettől az el[v]től nem lehet eltekinteni. Arra a Kúriának nincs hatásköre – legalább is felülvizsgálati eljárás során –, hogy egy-egy jogszabály vonatkozásban eltérjen a kialakult és kommentárban is közzétett jogértelmezéstől, illetve arra nincs hatásköre, hogy jogszabálysértőnek minősítsen és megváltoztasson olyan jogerős ítéletet, ami megfelel, a kommentárban közzétett állandó bírói gyakorlatnak, mert az állandó bírói gyakorlatnak megfelelő jogértelmezést tartalmazó ítélet esetében fogalmilag kizárt a téves jogértelmezés lehetősége. [...] A kialakult bírói gyakorlat tehát a Kúriát a felülvizsgálati eljárásban is köti [...] Nem felel meg tehát a tisztességes eljárás követelményének az sem, ha a Kúria túllépi a hatáskörét, és önkényesen eltér egy-egy jogszabály értelmezése során a kialakított joggyakorlattól. Növeli a tisztességtelenséget, ha ezt olyan bírósági fórum teszi meg, mely eljárása ellen az Indítványozónak még rendes jogorvoslati lehetősége sincs.”
- [17] Az indítványozó összefoglalóan azt fejtette ki, hogy – álláspontja szerint – a tisztességes bírósági eljárás kereteibe „nem fér bele a hatásköri túllépés, sem az elfogadott bírói gyakorlattal ellentétes jogértelmezés, sem az ítélet tartalmában utolérhető előítélet a városi állattartással kapcsolatban.”
- [18] 3.3. Az indítványozó álláspontja szerint a 3.1–3.2. pontokban (Indokolás [9] és köv.) kifejtettek következtében sérült az Alaptörvény az VI. cikk (1) bekezdésében foglalt, magán- és családi életének, valamint otthonának tiszteletben tartásához fűződő joga. Hivatkozott arra, hogy az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény 8. §-a alapján az állat tartásával, tulajdonjogával felhagyni nem szabad, az állat elűzése, elhagyása vagy kitétele tilos. „Ennélfogva Indítványozónak el kell költöznie az otthonából miután kutyáit nem dob-

hatja ki az utcára. Indítványozót lehetetlen helyzetbe hozta a Kúria ítélete, ugyanis bízva a jogerős ítéletben nem volt oka, hogy lépéseket tegyen az ingatlan eladására.”

- [19] Az indítványozó kérte továbbá a Kúria ítélete végrehajtásának a felfüggesztését is.
- [20] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt, melynek során az eljáró tanács vizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi – formai és tartalmi – feltételeknek. A testület megállapította, hogy az indítvány határidőben érkezett, és az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [21] A testület ezt követően azt vizsgálta meg, hogy az indítványozó érintettsége megállapítható-e, különös tekintettel arra, hogy az első- és másodfokon eljáró bíróságok az indítványozó mint II. rendű felperes keresetét a keresetösségi jog hiánya miatt utasították el, és az indítványozó e döntést sem a Kúria felülvizsgálati eljárásában, sem alkotmányjogi panaszában már nem kifogásolta. Az Abtv. 27. §-a szerint a bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy akkor fordulhat alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés sérti az Alaptörvényben biztosított jogát (és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy az számára nem volt biztosított). Az 1. § a) pontja szerint egyedi ügy: a természetes személy [...] jogát vagy kötelezettségét, jogos érdekét vagy jogi helyzetét érintő vagy eldöntő bírósági eljárás. Tekintettel arra, hogy az indítványozót a bíróságok döntései II. rendű felperesként nevesítik, valamint arra, hogy rá mint az ingatlan használójára keresetösségi joga hiányában is kihat a bíróságok döntése, az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a jelen ügyben érintettnek tekinthető.
- [22] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmazni, az (1b) bekezdés e) pontja szerint a kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével. Az indítvány az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének a sérelmét nem önállóan, hanem a XV. cikk (2) bekezdéséhez, illetve a XXVIII. cikk (1) bekezdéséhez kapcsolódóan állította; az indokolása lényegében az, hogy az indítványozónak a döntés következtében – mivel az állatai tartásával nem hagyhat fel – el kell költöznie az ingatlanból. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány e vonatkozásban nem teljesíti az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglalt követelményt, mivel alkotmányjogilag értékelhető indokolást nem tartalmaz.
- [23] 4.1. Az Abtv. 29. §-a szerint „az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.” Ez alternatív feltétel, bármelyik megléte indokot ad a befogadásra. Ezért az Alkotmánybíróság, miután megállapította, hogy alapvető alkotmányjogi jelentőségűnek tekinthető kérdést az indítványozó nem fogalmazott meg, azt vizsgálta, hogy az indítványban felhozott érvek alapján felmerülhet-e olyan szempont, amely alapján megkérdőjelezhető, hogy a Kúria döntése megfelel-e az Alaptörvénynek.
- [24] 4.2. Az indítványozónak az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdéséhez kapcsolódóan állított, a 3.1. pontban (Indokolás [9] és köv.) részletezett indokolásával kapcsolatban az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszjárásokban is vizsgálható az Alaptörvény XV. cikkének sérelme {ld. pl. 3104/2023. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [45]}. A testület gyakorlata ugyanakkor következetes abban a tekintetben, hogy ha az indítvány a XV. cikk sérelmére abban a vonatkozásban hivatkozik, hogy a bírósági döntés eltér más bírósági döntéstől illetve a hasonló ügyekben hozott döntésekben általánosnak tekinthető jogértelmezéstől, azt nem alkotmányossági, hanem jogegységi kérdésnek tekinti, amelynek vizsgálatára nincsen hatásköre. E körben ld. pl. a 3180/2022. (IV. 22.) AB végzése indokolásának [18] bekezdését, mely szerint: „Az Alaptörvény XV. cikkének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének, valamint a 25. cikk (3) bekezdésének egymással való összefüggése tárgyában azonban az Alkotmánybíróság korábban már megállapította, hogy ilyen tartalmú indítványozói hivatkozás nem alapozhatja meg az alkotmányjogi panaszok érdemi vizsgálatát. A 3510/2021. (XI. 30.) AB végzésben az Alkotmánybíróság kimondta: »önmagában az nem alkotmányossági kérdés, hogy valamely kérdésben mennyire tekinthető egységesnek az eljáró bíróságok gyakorlata. A jogegység biztosítása ugyanis – ha annak szükségessége felmerül – a bíróságokra kötelező jogértelmezés keretében a Kúria feladata {lásd például: 3349/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}.« (Indokolás [24]) Ennek kapcsán a XV. cikk rendelkezéseivel összefüggésben is felhívta már a figyelmet a következőkre: »Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésének állított sérelmével kapcsolatosan az Alkotmánybíróság emléke-

tet arra, hogy a jogalkalmazás egységének biztosítása az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése értelmében kifejezetten a Kúria – és nem pedig az Alkotmánybíróság – hatásköre, melyet a bíróságok szervezetről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény [a továbbiakban: Bszi.] 25-44. §-ai konkretizálnak {3119/2017. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [26]}. Alkotmányjogi panasz alapján önmagában az ítéletek ellentmondása miatt, alapjog sérelme hiányában az Alkotmánybíróság nem vizsgálhatja felül az ítéleteket akkor sem, ha azokat a Kúria hozta' {3195/2016. (X. 11.) AB határozat; Indokolás [23]; 3269/2016. (XII. 20.) AB végzés, Indokolás [17]}. Erre tekintettel az Alaptörvény XV. cikkével összefüggésben nincs helye a panasz érdemi vizsgálatának.« 3280/2018. (VII. 20.) AB határozat, Indokolás [24]} Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében az Alkotmánybíróság szintén hasonlóan foglalt állást, lásd 3345/2018. (X. 26.) AB határozat, Indokolás [18].” Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az indítvány benyújtását követően lépett hatályba a Bszi. 12/A. fejezete, amely a jogegységi panasz eljárást szabályozza; ez speciális jogorvoslati eszköz lehet a Kúriának a (további) felülvizsgálattal már nem támadható döntésével szemben.

- [25] Bár az indítványozó a XV. cikk (2) bekezdéséhez kapcsolódóan hivatkozott az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének a sérelmére is, az esetleges sérelem azonban nem a megkülönböztetésből, hanem magából a döntésből származhatna. (Vagyis a jogsérelmet nem az okozhatná, hogy a bíróság másként értelmezte a Társasházi tv. hivatkozott rendelkezéseit, hanem maga az értelmezés, amennyiben az már túllépne az adott jogszabály alkotmányos értelmezésének a keretein.) Az szintén nem tekinthető az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésének a sérelmét alátámasztó érvenek, hogy más állattartókkal szemben az indítványozó nem bizonyíthatja külön (pl. birtokvédelmi) eljárásban, hogy az állattartása nem zavarja a környezetét. Azt sem fejtette ki az indítványozó, hogy őt mint állattartót hogyan különböztette meg a bíróság azokkal szemben, akik nem tartanak állatot.
- [26] 4.3. Az indítványnak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét állító részével kapcsolatban az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá.
- [27] A Kommentárban megfogalmazott, az általánosnak tekinthető jogértelmezéstől eltérő értelmezés kérdésköre jogegységi és nem a bírósági eljárás tisztességes voltát érintő kérdés; e tekintetben a 4.2. pontban (Indokolás [24] és köv.) kifejtett, korábbi érvelés ugyanúgy irányadó.
- [28] A bíróság elfogultságának az alátámasztására szolgáló, a kúriai ítélet egyes részeire hivatkozás kapcsán az Alkotmánybíróság áttekintette, hogy azok milyen összefüggésben kerültek megfogalmazásra. A bíróságoknak alapvetően két kérdésben kellett döntenüik: egyrészt, hogy egy társasház hozhat-e (a vonatkozó jogszabályoknál szigorúbb) döntést a külön tulajdonban álló ingatlanokban tartható állatok számáról, másrészt, hogy a keresettel támadott társasházi döntés nem okozza-e a kisebbségben maradt tulajdonosok jogos érdekének lényeges sérelmét. Az indítványozó által hivatkozott megállapítások szorosan kapcsolódnak az eldöntendő kérdések vizsgálatához, a döntés megalapozását szolgálják, a Kúria határozatának szerves részei. Az, hogy ezekben a kérdésekben az eljáró bíróság álláspontja ellentétes az indítványozó nézetével, nem adhat alapot a bíróság pártatlanságának kétségbe vonására.
- [29] 5. Következetes az Alkotmánybíróság gyakorlata az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jog tartalmát illetően is {összefoglalóan ld. pl. 3145/2022. (IV. 1.) AB határozat, Indokolás [28]}, abban a vonatkozásban is, hogy „[a] jogorvoslathoz való jog nem azt jelenti, hogy mindaddig, amíg valamelyik fél elégedetlen a döntéssel, joga lenne azt magasabb bírói fórum előtt vitatni” {ld. 3145/2022. (IV. 1.) AB határozat, Indokolás [26]}. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozót megillette a jogorvoslathoz való jog, élt is vele, mivel az elsőfokú döntéssel szemben fellebbezést nyújtott be, melyet a másodfokú bíróság elbírált.
- [30] Tekintettel arra, hogy a 4.2.-4.4. pontban (Indokolás [24] és köv.) kifejtettek alapján nem merül fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatának a szükségessége, ezért az indítvány befogadásának a feltételei nem állnak fenn. Mindezeket figyelembe véve az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1)–(2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései alapján eljárva, az Abtv. 29. §-ára, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjára tekintettel – visszautasította.

Budapest, 2023. július 3.

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/960/2018.

